

RETRATS DEL NATURAL
SEBASTIÀ D'ARBÓ

CINEASTA, PERIODISTA I MISSATGER DEL MÓN OCULT

(95)

FRANCESC MELCION

Aventurer de misteris ocults

TONI VALL
BARCELONA

La seva àvia era guaridora de gràcia, curava amb les mans els ossos dels espatllats. El seu avi era sauri, amb el pèndol podia trobar aqüífers ocults sota terra. Es diu Sebastià-Daniel Arbonés i va ser Josep Mir Rocafort, el mític professor Fassman, qui va tenir el bon ull de batejar-lo com a Sebastià D'Arbó. Són detalls i històries de vides passades que atribueixen pedigri a qui per a molts és la veu de les matinades dels caps de setmana de RAC1. El seu *Misteris* ja porta un bon grapat de temporades en antena i es manté fidel a la seva cita ineludible amb les forces misterioses que viuen amb nosaltres.

Fa moltíssims anys que viu apassionat per explicar a qui vulgui escoltar-lo tot el que està relacionat amb el món ocult que ens envolta i conviu amb nosaltres encara que ho desconecem i també, per què no dir-ho, ho contradïem o relativitzem amb despreocupació. Val la pena escoltar-lo encara que no creguis gaire en supersticions, destins escrits, horòscops i esoterisme. Posseeix una innata capacitat comunicativa per transmetre històries sobre ciències ocultes i fenò-

mens paranormals, per excitar la curiositat soterrada sobre tot el que està relacionat amb la telepatia, la clarividència i la premonició. “La ment humana és prodigiosa”, exclama. Li diuen *el missatger de l'inexplicable*, també *el teacher*, i jo fa molts anys que em refereixo a ell com el Professor D'Arbó.

Li agrada considerar-se a si mateix com un aventurer, un explorador fascinat per tantíssims àmbits, defuig l'ortodòxia del coneixement com si fos un mal dolent i està encantat de viure instal·lat en la curiositat universal a prova de prejudicis. Sap ser xòuman i riure's d'ell mateix, accepta els descreguts i sempre que me'l trobo està de bon humor. Això sí, hi ha una cosa amb la qual no bromeja: el cinema. D'entre totes les forces de la naturalesa que el fascinen, aquesta és sens dubte la que més incrustada porta a dins.

Origen tortosí

És de Tortosa –l'accent el delata– i de petit va quedar impressionat quan va veure l'equip de rodatge d'*El Cid* ocupant les Terres de l'Ebre amb l'opulència pròpia de les produccions de Samuel Bronston. Es va deixar captivar pel magnetisme immortal del cinema de Hitchcock –*Vertigen*, *Psicosi*– i va veure clar que aquella era una forma de comunicació directa, pura i extraordinària. Estava decidit, allò era el

Ascendent
La seva àvia era guaridora de gràcia i l'avi buscava aigua amb un pèndol

Aventurer
Va entrar en contacte amb la màgia negra a Guinea Equatorial

que ell volia fer. “Em vaig convertir en un *voyeur* del cine”. I l'expressió no pot ser més il·lustrativa. Visitava cabines de projecció, estudis cinematogràfics i tota mena de rodatges. Recorda amb especial estima la visita a Cardona durant la filmació de *Campanades a mitjanit*, d'Orson Welles. De moment l'ofici li penetra per osmosi, a través de la pell, el cervell i l'ànima i no triga a convertir-se en meritori de càmera als estudis Iquino i Balcázar. “Vaig aprendre treballant”, concreta, i treballant va anar escalant: meritori, foquista, operador i director de fotografia.

A finals dels seixanta, amb vint anys, supera les oposicions per entrar a l'expansiva Televisió Espanyola, amb els estudis de Miramar funcionant a tot drap. Entra al departament de “filmats” i exerceix d'operador de càmera de reportatges, documentals, sèries i dramàtics. La llista és prou eloqüent: *La saga de los Rius*, *El conde de Montecristo*, *Investigación en marcha*, el mític programa de crònica negra d'Enrique Rubio, i també *Al descubierto*, que ja comencen a familiaritzar-lo amb temes relacionats amb el misteri i l'ocultisme. És Rubio qui li presenta el professor Fassman, coneixença important en la seva vida. També ho és que TVE l'envii a Guinea Equatorial i allà entri en contacte amb la màgia negra. Filma a Grècia imatges importants de la Dictadu-

ra dels Coronels i a l'Àfrica treballa per a la *Fauna* de Rodríguez de la Fuente. Mentre m'ho explica fa pauses per encantar-se amb detalls del seu ofici, de les càmeres, els focus i la mirada del professional que sap filmar amb la càmera a l'espatlla, sense trípode ni Steadicam.

Amb l'arribada dels vuitanta es concreta finalment el seu desig. Dirigeix *Viaje al más allá* (1980), *El ser* (1982), *Acosada* (1985), *Más allá de la muerte* (1986) i *Cena de asesinos* (1989). Està content de totes excepcions de l'última, que va muntar el productor italià i no hi ha per on agafar-la. No dubta a l'hora de presumir d'haver innovat en el cinema parapsicològic espanyol i té paraules crítiques per a Pilar Miró, que des de la direcció general de Cinematografia “es carrega el cine de gènere” i aposta només per adaptacions literàries i cine de *qualité*. Lloable però massa tancat.

Després de la intensa etapa cinematogràfica, torna a la tele i a la ràdio. Són els anys de *Catalunya misteriosa*, *España mágica*, *Terror entre nosotros*, *Misteris a mitjanit*, *En los límites de la realidad...* El seu *Misteris* és incombustible a l'antena a RAC1 i li agradaria tornar de nou al cine –el 2010 va fer *El misteri Fassman*– per rodar per fi la història de la Vampira de Barcelona. Al professor D'Arbó no se li acaba la corda. És un misteri la seva energia. ■